EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/43/EK

(2006. gada 17. maijs),

ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 44. panta 2. punkta g) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Pašreiz Padomes Ceturtā direktīva 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ([3]), Padomes Septītā direktīva 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs), kas attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem ([4]), Padomes Direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ([5]) un Padomes Direktīva 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ([6]) nosaka, ka gada pārskatus vai konsolidētos pārskatus revidē viena vai vairākas personas, kuras ir tiesīgas veikt šādu revīziju.

(2) Apstiprināšanas nosacījumi tām personām, kuras ir atbildīgas par obligātās revīzijas veikšanu, tika noteikti Padomes Astotajā direktīvā 84/253/EEK (1984. gada 10. aprīlis), kas attiecas uz personu apstiprināšanu grāmatvedības dokumentu obligāto revīziju veikšanai ([7]).

(3) Tas, ka Kopienā trūkst saskaņotas pieejas attiecībā uz obligāto revīziju, bija iemesls, kāpēc Komisija ierosināja tās 1998. gada paziņojumā "Obligātā revīzija Eiropas Savienībā — turpmākā rīcība" ([8]) izveidot Revīzijas komiteju, lai ciešā sadarbībā ar grāmatvedības speciālistiem un dalībvalstīm izstrādātu turpmākās rīcības plānu.

(4) Pamatojoties uz minētās komitejas darbu, Komisija 2000. gada 15. novembrī izdeva Ieteikumu "Kvalitātes nodrošināšanas minimālās prasības obligātajiem revidentiem ES" ([9]) un 2002. gada 16. maijā— Ieteikumu "Obligāto revidentu neatkarība ES — pamatprincipi" ([10]).

(5) Šīs direktīvas mērķis ir obligātās revīzijas prasību saskaņošana augstā, kaut arī ne pilnīgā, līmenī. Dalībvalsts, kurā veic obligāto revīziju, var izvirzīt stingrākas prasības, ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi.

(6) Kvalifikācija revīzijas jomā, ko obligātie revidenti ieguvuši, pamatojoties uz šo direktīvu, būtu jāuzskata par līdzvērtīgu. Līdz ar to dalībvalstīm vairs nedrīkstu būt iespējai uzstāt, ka revīzijas uzņēmumā balsošanas tiesību vairākumam jāpieder attiecīgajā dalībvalstī apstiprinātiem revidentiem vai revīzijas uzņēmuma administratīvās vai pārvaldības struktūras locekļu vairākumam jābūt apstiprinātam attiecīgajā dalībvalstī.

(7) Lai veiktu obligāto revīziju, ir vajadzīgas atbilstīgas zināšanas tādās jomās kā uzņēmējdarbības tiesības, nodokļu tiesības un sociālo tiesību akti. Šīs zināšanas būtu jāpārbauda, pirms apstiprina obligāto revidentu no citas dalībvalsts.

(8) Lai aizsargātu trešās personas, visiem apstiprinātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem vajadzētu būt ievadītiem reģistrā, kurš ir publiski pieejams un kurā ir pamatinformācija par obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem.

([1]) OV C 157, 28.6.2005., 115. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2005. gada 28. septembra Atzinums (Vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*) un Padomes 2006. gada 25. aprīļa Lēmums.
([3]) OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/51/EK (OV L 178, 17.7.2003., 16. lpp.).
([4]) OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/51/EK.
([5]) OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/51/EK.
([6]) OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/51/EK.
([7]) OV L 126, 12.5.1984., 20. lpp.
([8]) OV C 143, 8.5.1998., 12. lpp.
([9]) OV L 91, 31.3.2001., 91. lpp.
([10]) OV L 191, 19.7.2002., 22. lpp.

(9) Obligātajiem revidentiem stingri jāievēro augstākie ētikas standarti. Līdz ar to uz revidentiem būtu jāattiecina profesionālā ētika, kas ietver vismaz revidentu darbību sabiedrības interesēs, viņu godprātību un objektivitāti, kā arī profesionālo kompetenci un atbilstīgu rūpību. Obligāto revidentu darbība sabiedrības interesēs nozīmē to, ka lielākā daļa sabiedrības un iestādes paļaujas uz obligāto revidentu darba kvalitāti. Laba revīzijas kvalitāte sekmē pareizu tirgus darbību, palielinot finanšu pārskatu godīgumu un efektivitāti. Kā standartu minimumu Komisija var noteikt profesionālās ētikas nodrošināšanas pasākumus. Tos nosakot, Komisija var ņemt vērā Starptautiskās Grāmatvežu federācijas (SGF) Ētikas kodeksa principus.

(10) Ir būtiski, lai obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi ievērotu savu klientu privātumu. Tādēļ uz viņiem būtu jāattiecas stingriem noteikumiem par konfidencialitāti un dienesta slepenību, kuri tomēr nedrīkstētu traucēt atbilstīgi piemērot šo direktīvu. Šiem konfidencialitātes noteikumiem būtu jāattiecas arī uz jebkuru obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu, kas vairs nav iesaistīti attiecīgās revīzijas veikšanā.

(11) Veicot obligātās revīzijas, obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem vajadzētu būt neatkarīgiem. Tie var informēt revidējamo struktūru par revīzijā konstatētajiem jautājumiem, taču tiem būtu jāatturas ietekmēt revidējamās struktūras iekšējos lēmumus. Ja izveidojas situācija, kurā apdraudējums viņu neatkarībai arī pēc apdraudējuma mazināšanas pasākumu piemērošanas ir pārāk augsts, viņiem būtu jāatsakās vai jāatturas no revīzijas veikšanas. Secinājums, ka pastāv attiecības, kas apdraud revidenta neatkarību, var atšķirties atkarībā no tā, vai attiecības pastāv starp revidentu un revidējamo struktūru vai starp tīklu un revidējamo struktūru. Ja dalībvalsts noteikumos ir noteikts, ka kooperatīvam 2. panta 14. punkta nozīmē vai līdzīgai struktūrai, kas minēta Direktīvas 86/635/EEK 45. pantā, jābūt bezpeļņas revīzijas struktūras dalībniecei vai ka tas ir atļauts, tad objektīvai, saprātīgai un informētai personai nebūtu jāizdara secinājums, ka uz līdzdalību balstītas attiecības apdraud obligātā revidenta neatkarību, ar nosacījumu, ka tad, ja šāda revīzijas struktūra veic obligāto revīziju vienam no saviem dalībniekiem, uz revidentiem un tām personām, kuras sava stāvokļa dēļ var izdarīt spiedienu uz obligātās revīzijas procesu, attiecina neatkarības principus. Obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarības apdraudējums ir, piemēram, tiešas vai netiešas finansiālas intereses revidētajā struktūrā un ar revīziju nesaistītu papildu pakalpojumu sniegšana. Arī no vienas revidētas struktūras saņemtās atlīdzības apjoms un/vai atlīdzības struktūra var apdraudēt obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarību. Drošības pasākumi, ko var piemērot šo apdraudējumu mazināšanai vai novēršanai, ietver aizliegumus, ierobežojumus, citu politiku un procedūras, kā arī prasības attiecībā uz informācijas izpaušanu. Obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem būtu jāatsakās uzņemties jebkādu ar revīziju nesaistītu papildu pakalpojumu sniegšanu, ja tas apdraud viņu neatkarību. Kā standartu minimumu Komisija var noteikt neatkarības nodrošināšanas pasākumus. Tos nosakot, Komisija var ņemt vērā iepriekšminētajā 2002. gada 16. maija Ieteikumā ietvertos principus. Lai noteiktu revidentu neatkarību, ir skaidri jādefinē jēdziens "tīkls", kurā darbojas revidenti. Šajā sakarā ir jāņem vērā vairāki apstākļi, piemēram, gadījumi, kad struktūru var uzskatīt par tīklu, jo tās darbība paredz peļņas vai izmaksu dalīšanu. Kritēriji tīkla esamības pierādīšanai būtu jānosaka un jāizvērtē, pamatojoties uz visiem zināmajiem faktiskajiem apstākļiem, piemēram, vai ir kopīgi pastāvīgi klienti.

(12) Pašrevīzijas vai personiskās ieinteresētības gadījumos, kad jānodrošina obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarība, dalībvalstij, nevis obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, būtu jāizlemj, vai obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, ņemot vērā to klientus, jāatsakās vai jāatturas no revīzijas veikšanas. Tomēr tas nedrīkstētu radīt stāvokli, kad dalībvalstu vispārējs pienākums ir atturēt obligātos revidentus vai revīzijas uzņēmumus sniegt ar revīziju nesaistītus pakalpojumus saviem revīzijas klientiem. Lai noteiktu, vai nolūkā aizsargāt obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarību revidents vai revīzijas uzņēmums būtu jāattur no obligātās revīzijas veikšanas personiskas ieinteresētības vai pašrevīzijas dēļ, vērā ņemamajiem faktoriem būtu jāietver tas, vai revidējamā sabiedriskas nozīmes struktūra ir vai nav emitējusi pārvedamus vērtspapīrus, kas ir tirgojami regulētā tirgū, kā tas definēts 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis) par finanšu instrumentu tirgiem ([1]).

(13) Ir svarīgi nodrošināt Kopienas tiesību aktos paredzēto obligāto revīziju nemainīgi augstu kvalitāti. Tādēļ visas obligātās revīzijas jāveic saskaņa ar starptautiskajiem revīzijas standartiem. Pasākumus, ar ko šos standartus īsteno Kopienā, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenoanas kārtību ([2]). Revīziju tehniskajai komitejai vai grupai būtu jāpalīdz Komisijai izvērtēt visu starptautisko revīzijas standartu tehnisko atbilstību, un šajā procesā būtu jāiesaista arī dalībvalstu publiskās pārraudzības iestāžu sistēma. Lai sasniegtu maksimālu saskaņotības pakāpi, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām piemērot attiecīgās

([1]) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.
([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

valsts noteiktas papildu revīzijas procedūras vai prasības vienīgi tad, ja tās izriet no attiecīgās valsts specifiskām juridiskajām prasībām attiecībā uz gada pārskatu vai konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas jomu, proti, ja minētās prasības nav ietvertas pieņemtajos starptautiskajos revīzijas standartos. Dalībvalstis var saglabāt minētās papildu revīzijas procedūras līdz brīdim, kad attiecīgās revīzijas procedūras vai prasības ir ietvertas turpmāk pieņemtos starptautiskos revīzijas standartos. Tomēr, ja pieņemtie starptautiskie revīzijas standarti ietver revīzijas procedūras, kuru īstenošana varētu izraisīt īpašas juridiskas pretrunas ar tiem valsts tiesību aktiem, kas izriet no attiecīgās valsts specifiskām juridiskajām prasībām attiecībā uz obligātās revīzijas jomu, tad laikposmā, kamēr pastāv minētās juridiskās pretrunas, dalībvalstis var izlaist starptautisko revīzijas standartu pretrunīgo daļu ar nosacījumu, ka piemērojot 26. panta 3. punktā minētos pasākumus. Jebkādam dalībvalstu veiktam papildinājumam vai izlaišanai ir būtiski jāpalielina uzņēmumu gada pārskatu ticamība un jādarbojas sabiedrības interesēs. Iepriekšminētais paredz, ka dalībvalstis var, piemēram, prasīt papildu revīzijas ziņojumu uzraudzības padomei vai paredzēt citas ziņojumu un revīzijas prasības, kuru pamatā ir attiecīgās valsts noteikumi par korporatīvo vadību.

(14) Lai Komisija starptautisko revīzijas standartu apstiprinātu piemērošanai Kopienā, šim standartam jābūt starptautiski vispāratzītam un izstrādātam– atklātā un caurskatāmā procedūrā,– iesaistoties visām ieinteresētajām pusēm, tam jāveicina gada pārskatu un konsolidēto pārskatu ticamība un kvalitāte un jāatbilst Eiropas sabiedrības interesēm. Starptautiskās revīzijas prakses paziņojuma kā standarta sastāvdaļas pieņemšanas nepieciešamība būtu katrā atsevišķā gadījumā jānovērtē saskaņā ar Lēmumu 1999/468/EK. Komisija nodrošina, ka pirms pieņemšanas procesa sākšanas tiek veikta pārbaude, lai noskaidrotu, vai ir izpildītas šīs prasības, un par pārbaudes rezultātiem ziņo ar šo direktīvu izveidotās komitejas locekļiem.

(15) Attiecībā uz konsolidētajiem pārskatiem ir svarīgi noteikt stingras atbildības robežas starp obligātajiem revidentiem, kas revidē grupas uzņēmumus. Tādēļ grupas revidentam vajadzētu būt pilnībā atbildīgam par revīzijas ziņojumu.

(16) Lai palielinātu to uzņēmumu savstarpējo salīdzināmību, kuri piemēro vienus un tos pašus grāmatvedības standartus, un lai vairotu sabiedrības uzticību revīzijām, Komisija var pieņemt kopēju revīzijas ziņojumu par gada pārskatu vai konsolidēto pārskatu revīziju, kas sagatavots, pamatojoties uz apstiprinātiem starptautiskiem grāmatvedības standartiem, izņemot gadījumus, kad Kopienas līmenī ir pieņemts atbilstošs standarts šādam ziņojumam.

(17) Regulāras pārbaudes ir labs līdzeklis kā panākt obligātās revīzijas nemainīgi augstu kvalitāti. Tādējādi uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem būtu jāattiecina kvalitātes nodrošināšanas sistēma, kas darbojas neatkarīgi no pārbaudāmajiem obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem. Lai piemērotu 29. panta noteikumus par kvalitātes nodrošināšanas sistēmām, dalībvalstis var noteikt, ka gadījumā, ja atsevišķiem revidentiem ir kopīga kvalitātes nodrošināšanas politika, vienīgās prasības, kas jāņem vērā, ir tās, kuras piemēro revīzijas uzņēmumiem. Dalībvalstis var organizēt kvalitātes nodrošināšanas sistēmu tā, ka katram revidentam piemēro kvalitātes nodrošināšanas pārbaudi vismaz reizi sešos gados. Šādā gadījumā kvalitātes nodrošināšanas sistēmas finansējumam vajadzētu būt neatkarīgam no nevēlamas ietekmes. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar kvalitātes nodrošināšanas sistēmu organizēšanu, un — gadījumos, kad sabiedrības uzticība kvalitātes nodrošināšanas sistēmai ir ievērojami mazinājusies — attiecībā uz to finansēšanu. Dalībvalstu publiskās pārraudzības sistēmas būtu jāmudina rast saskaņotu pieeju attiecībā uz kvalitātes nodrošināšanas pārbaužu veikšanu, lai izvairītos no nevajadzīgu apgrūtinājumu radīšanas attiecīgajām personām.

(18) Izmeklēšana un atbilstošas sankcijas palīdz novērst un labot obligātās revīzijas neatbilstošu veikšanu.

(19) Obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi ir atbildīgi par rūpīgu sava darba veikšanu, un tādējādi viņiem vajadzētu būt atbildīgiem par finansiālo kaitējumu, ko radījusi nepietiekama rūpība. Tomēr revidentu un revīzijas uzņēmumu iespēju apdrošināt profesionālās darbības civiltiesisko atbildību var ietekmēt tas, vai viņu finansiālā atbildība ir neierobežota. Komisija no savas puses gatavojas izskatīt šos jautājumus, ņemot vērā to, ka atbildības režīmi dalībvalstīs var ievērojami atšķirties.

(20) Pamatojoties uz mītnes valsts kontroli, dalībvalstīm būtu jāievieš efektīva obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu publiskās pārraudzības sistēma. Noteikumiem, kas reglamentē publisko pārraudzību, būtu jānodrošina, ka ir iespējama efektīva Kopienas līmeņa sadarbība attiecībā uz dalībvalstu pārraudzības darbībām. Publiskās pārraudzības sistēmu būtu jāvada personām, kas nav praktizējoši revidenti un kas ir kompetentas ar obligāto revīziju saistītās jomās. Šīs personas, kas nav praktizējoši revidenti, var būt speciālisti, kas nekad nav bijuši saistīti ar revidenta profesiju, vai bijušie revidenti, kas vairs nestrādā profesijā. Dalībvalstis tomēr var atļaut nelielai

daļai praktizējošu revidentu iesaistīties publiskās pārraudzības sistēmas vadībā. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu savstarpēji jāsadarbojas, kad vien tas ir nepieciešams, lai pildītu savus pienākumus attiecībā uz dalībvalstu apstiprināto obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu pārraudzību. Šāda sadarbība var būt būtisks ieguldījums, lai Kopienā nodrošinātu obligātās revīzijas nemainīgi augstu kvalitāti. Tā kā Kopienas līmenī ir jānodrošina efektīva sadarbība un koordinācija starp dalībvalstu norīkotajām kompetentajām iestādēm, vienas atbildīgās struktūras norīkošana sadarbības nodrošināšanai nedrīkstētu ierobežot katras atsevišķas iestādes spēju tieši sadarboties ar pārējām dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

(21) Lai nodrošinātu atbilstību 32. panta 3. punkta noteikumiem par publiskās pārraudzības principiem, personu, kas nav praktizējošs revidents, uzskata par kompetentu jomās, kas saistītas ar obligāto revīziju, vai nu līdzšinējo profesionālo iemaņu dēļ, vai arī tādēļ, ka šai personai ir zināšanas vismaz vienā no 8. pantā uzskaitītajām jomām.

(22) Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums būtu jāieceļ revidējamās struktūras akcionāru vai dalībnieku pilnsapulcei. Lai aizsargātu revidenta neatkarību, ir svarīgi, lai revidenta atstādināšana būtu iespējama vienīgi tad, ja ir pamatoti iemesli un ja šie iemesli tiek paziņoti iestādei vai iestādēm, kas ir atbildīgas par publisko pārraudzību.

(23) Tā kā sabiedriskas nozīmes struktūrām ir lielāka atpazīstamība un ekonomiskā nozīme, būtu jāpiemēro stingrākas prasības attiecībā uz šo struktūru gada pārskatu vai konsolidēto pārskatu obligāto revīziju.

(24) Revīzijas komitejas un efektīva iekšējās kontroles sistēma palīdz mazināt finanšu, darbības un neatbilstības riskus, kā arī uzlabo finanšu pārskatu kvalitāti. Dalībvalstis varētu ņemt vērā Komisijas 2005. gada 15. februāra Ieteikumu par biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru bez izpildpilnvarām vai padomes locekļu un (direktoru) padomes komiteju lomu ([1]), kurā izklāstīts, kā veidojamas revīzijas komitejas un kā tām būtu jādarbojas. Dalībvalstis var noteikt, ka pilnvaras, kas piešķirtas revīzijas komitejai vai struktūrai, kas veic līdzvērtīgas funkcijas, var īstenot pati administratīvā vai uzraudzības struktūra. Ņemot vērā revīzijas komitejas pienākumus, kā noteikts 41. pantā, obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums nekādi nedrīkstētu būt pakļauts komitejai.

(25) Tāpat dalībvalstis var nolemt atbrīvot no prasības par revīzijas komitejas izveidošanu sabiedriskas nozīmes struktūras, kas ir kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kuru pārvedamie vērtspapīri ir tirgojami regulētā tirgū. Šī iespēja ņem vērā to, ka gadījumos, kad kolektīvo ieguldījumu uzņēmums darbojas vienīgi kā līdzekļu uzkrājējs, revīzijas komitejas darbs ne vienmēr ir lietderīgs. Finanšu pārskatu sagatavošana un ar to saistītie riski nav salīdzināmi ar citām sabiedriskas nozīmes struktūrām. Turklāt pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) un to pārvaldības sabiedrības darbojas stingri reglamentētā vidē, un uz tiem attiecas īpaši pārvaldības mehānismi, piemēram, depozitāra veiktās pārbaudes. Attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kuru darbība nav saskaņota ar Direktīvu 85/611/EEK ([2]), bet uz kuriem attiecas drošības pasākumi, kas līdzvērtīgi minētajā direktīvā noteiktajiem pasākumiem, dalībvalstis šajā konkrētajā gadījumā varētu būt tiesīgas piemērot režīmu, kas līdzvērtīgs režīmam, ko piemēro Kopienas saskaņotas darbības kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem.

(26) Lai palielinātu sabiedriskas nozīmes struktūru obligāto revidentu neatkarību, galvenajam(-iem) revīzijas partnerim(-iem), kas veic šādu uzņēmumu revīziju, būtu jāmainās rotācijas kārtībā. Lai organizētu šādu rotāciju, dalībvalstīm būtu jāprasa mainīt galveno(-os) revīzijas partneri(-us), kas nodarbojas ar revidējamo struktūru, vienlaikus atļaujot revīzijas uzņēmumam, ar kuru galvenais(-ie) revīzijas partneris(-i) ir saistīts(-i), turpināt būt šādas struktūras obligātajam revidentam. Ja dalībvalsts to uzskata par lietderīgu noteikto mērķu sasniegšanai, tā var arī prasīt revīzijas uzņēmuma maiņu, neskarot 42. panta 2. punktu.

(27) Kapitāla tirgu savstarpējā saistība uzsver nepieciešamību arī nodrošināt augstu kvalitāti darbam, ko trešo valstu revidenti veic saistībā ar Kopienas kapitāla tirgu. Tādēļ attiecīgie revidenti būtu jāreģistrē, lai uz viņiem varētu attiecināt kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes, kā arī izmeklēšanas un sankciju sistēmu. Atkāpēm uz savstarpīguma pamata vajadzētu būt iespējamām, piemērojot līdzvērtības pārbaudi, ko veic Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm. Jebkurā gadījumā, uzņēmumu, kurš emitējis pārvedamus vērtspapīrus, kas ir tirgojami regulētā tirgū,

([1]) OV L 52, 25.2.2005., 51. lpp.

([2]) Padomes Direktīva 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).

kā tas definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā, vienmēr būtu jāpārbauda revidentam, kurš vai nu ir reģistrēts dalībvalstī, vai arī kura darbību pārrauga tās trešās valsts kompetentās iestādes, no kuras ir revidents, ja Komisija vai kāda dalībvalsts ir atzinusi, ka pārraudzības principu, kvalitātes novērtēšanas sistēmu, izmeklēšanas un sankciju sistēmu jomā attiecīgā trešā valsts piemēro Kopienas prasībām līdzvērtīgas prasības, un ja tas notiek savstarpīgi. Lai gan kāda dalībvalsts var trešās valsts kvalitātes novērtēšanas sistēmu atzīt par līdzvērtīgu, citām dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam pieņemt šo novērtējumu, tāpat kā tam nevajadzētu skart Komisijas lēmumu.

(28) Starptautisko grupu revīzijas sarežģītība prasa labu sadarbību starp dalībvalstu un trešo valstu kompetentajām iestādēm. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ar vietējo kompetento iestāžu starpniecību trešo valstu kompetentās iestādes var piekļūt revīzijas darba dokumentiem un citiem materiāliem. Lai aizsargātu attiecīgo personu tiesības un vienlaikus atvieglinātu piekļuvi šiem dokumentiem un materiāliem, dalībvalstīm ar vietējo kompetento iestāžu piekrišanu vajadzētu būt tiesīgām piešķirt tiešu piekļuvi trešo valstu kompetentajām iestādēm. Viens no attiecīgiem kritērijiem piekļuves piešķiršanā ir tas, vai trešo valstu kompetentās iestādes atbilst prasībām, ko Komisija atzinusi par piemērotām. Kamēr Komisija nav pieņēmusi šādu lēmumu un neierobežojot to, prasību piemērotību var novērtēt dalībvalstis.

(29) Direktīvas 36. un 47. pantā minētajai informācijas izpaušanai būtu jānotiek saskaņā ar noteikumiem par personas datu nodošanu trešām valstīm, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [1].

(30) Šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmumu 1999/468/EK, un atbilstīgi ievērojot Parlamentā sniegto Komisijas 2002. gada 5. februāra Deklarāciju par finanšu pakalpojumu jomas tiesību aktu īstenošanu.

(31) Pēc grozījumu un īstenošanas pasākumu projekta pirmās iesniegšanas Eiropas Parlamentam vajadzētu būt trīs mēnešiem, lai to izskatītu un sniegtu savu atzinumu. Tomēr steidzamos un attiecīgi pamatotos gadījumos vajadzētu būt iespējai minēto termiņu saīsināt. Ja Parlaments šajā termiņā pieņem rezolūciju, Komisija būtu vēlreiz jāizskata grozījumu vai pasākumu projekts.

(32) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus — proti, piemērot vienotu starptautisko revīzijas standartu kopumu, atjaunināt izglītības prasības, noteikt profesionālās ētikas standartus un tehniski īstenot sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kā arī starp šīm iestādēm un trešo valstu iestādēm, lai turpmāk sekmētu un saskaņotu obligātās revīzijas kvalitāti Kopienā un atvieglinātu sadarbību starp dalībvalstīm un ar trešām valstīm, tādējādi stiprinot uzticību obligātajai revīzijai — nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(33) Lai attiecības starp obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu un revidējamo struktūru padarītu pārredzamākas, Direktīva 78/660/EEK un Direktīva 83/349/EEK būtu jāgroza tā, lai paredzētu revīzijas maksas un ar revīziju nesaistīto pakalpojumu maksas norādīšanu gada pārskatu un konsolidēto pārskatu pielikumos.

(34) Direktīva 84/253/EEK būtu jāatceļ, jo tajā nav visaptverošu noteikumu kopuma, lai nodrošinātu atbilstīgu revīzijas infrastruktūru, piemēram, publisko pārraudzību, disciplinārās sistēmas un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, un tā neparedz īpašus noteikumus attiecībā uz regulatīvo sadarbību starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, ir viennozīmīgi jānorāda, ka obligātos revidentus un revīzijas uzņēmumus, kuri ir apstiprināti saskaņā ar Direktīvu 84/253/EEK, uzskata par apstiprinātiem saskaņā ar šo direktīvu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz noteikumus attiecībā uz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligāto revīziju.

[1] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) "obligātā revīzija" ir gada pārskatu vai konsolidēto pārskatu revīzija, ciktāl to paredz Kopienas tiesību akti;

2) "obligātais revidents" ir fiziska persona, ko saskaņā ar šo direktīvu dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas obligātās revīzijas veikšanai;

3) "revīzijas uzņēmums" ir juridiska persona vai jebkura cita struktūra — neatkarīgi no tās juridiskās formas — ko saskaņā ar šo direktīvu dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas obligātās revīzijas veikšanai;

4) "trešās valsts revīzijas struktūra" ir struktūra — neatkarīgi no tās juridiskās formas — kas veic trešā valstī reģistrēta uzņēmuma gada pārskatu un konsolidēto pārskatu revīzijas;

5) "trešās valsts revidents" ir fiziska persona, kas veic trešā valstī reģistrēta uzņēmuma gada pārskatu un konsolidēto pārskatu revīzijas;

6) "grupas revidents" ir obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i), kas veic konsolidēto pārskatu obligāto revīziju;

7) "tīkls" ir lielāka mēroga struktūra,

— kura ir orientēta uz sadarbību un kurai ir piederīgs obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, un

— kuras skaidri noteikts mērķis ir peļņas vai izmaksu dalīšanu vai kurai ir kopējas īpašumtiesības, kontrole vai pārvaldība, kopēja kvalitātes nodrošināšanas politika un procedūras, kopēja uzņēmējdarbības stratēģija, un kura izmanto kopēju zīmolvārdu vai profesionālo resursu nozīmīgu daļu;

8) "revīzijas uzņēmuma saistītais uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums — neatkarīgi no tā juridiskās formas — ko ar revīzijas uzņēmumu saista kopējas īpašumtiesības, kontrole vai pārvaldība;

9) "revīzijas ziņojums" ir ziņojums, kas minēts Direktīvas 78/660/EEK 51.a pantā un Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā un ko sagatavojis obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums;

10) "kompetentās iestādes" ir ar tiesību aktiem noteiktas iestādes vai organizācijas, kas ir atbildīgas par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu reglamentēšanu un/vai pārraudzību vai par īpašiem aspektiem, kas ar to saistīti; atsauce uz "kompetento iestādi" konkrētā pantā ir atsauce uz iestādi(-ēm) vai struktūru(-ām), kas atbild par attiecīgajā pantā minētajām darbībām;

11) "starptautiskie revīzijas standarti" ir Starptautiskie Revīzijas standarti (SRS) un ar tiem saistītie paziņojumi un standarti, ciktāl tie attiecas uz obligāto revīziju;

12) "starptautiskie grāmatvedības standarti" ir Starptautiskie Grāmatvedības standarti (SGS), Starptautiskie Finanšu pārskatu standarti (SFPS) un ar tiem saistītās interpretācijas (*SIC-IFRIC* interpretācijas), šo standartu un saistīto interpretāciju turpmākie grozījumi un turpmākie standarti un saistītās interpretācijas, ko izdevusi vai pieņēmusi Starptautisko Grāmatvedības standartu Padome (SGSP);

13) "sabiedriskas nozīmes struktūras" ir struktūras, kuru darbību reglamentē dalībvalsts tiesību akti un kuru pārvedamie vērtspapīri jebkurā dalībvalstī ir tirgojami regulētā tirgū, kā tas definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā, kredītiestādes, kā tās definētas 1. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ([1]), un apdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 91/674/EEK 2. panta 1. punkta nozīmē. Dalībvalstis par sabiedriskas nozīmes struktūrām var izraudzīties arī citas struktūras, piemēram, tādas, kam ir svarīga sabiedriska nozīme sakarā ar to uzņēmējdarbības raksturu, uzņēmuma apjomu vai darbinieku skaitu;

14) "kooperatīvs" ir Eiropas Kooperatīvā sabiedrība, kā tā definēta 1. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 1435/2003 (2003. gada 22. jūlijs) par Eiropas Kooperatīvās sabiedrības (SCE) statūtiem ([2]), vai jebkurš cits kooperatīvs, kuram saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem jāveic obligātā revīzija, piemēram, kredītiestādes, kā tās definētas Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. punktā, un apdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 91/674/EEK 2. panta 1. punkta nozīmē;

15) "persona, kas nav praktizējošs revidents" ir jebkura fiziska persona, kas vismaz trīs gadus pirms iesaistīšanās publiskās pārraudzības sistēmas vadībā nav veikusi obligātās revīzijas, tai nav bijušas balsstiesības revīzijas uzņēmumā, tā nav bijusi revīzijas uzņēmuma administratīvās vai pārvaldības struktūras locekle un nav bijusi revīzijas uzņēmuma darbinieks vai kā citādi saistīta ar revīzijas uzņēmumu;

([1]) OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/29/EK (OV L 70, 9.3.2006., 50. lpp.).
([2]) OV L 207, 18.8.2003., 1. lpp.

16) "galvenais(-ie) revīzijas partneris(-i)" ir:

a) obligātais(-ie) revidents(-i), ko revīzijas uzņēmums ir norīkojis konkrētas revīzijas veikšanai kā galveno atbildīgo par obligātās revīzijas veikšanu revīzijas uzņēmuma vārdā; vai

b) grupas revīzijas gadījumā — vismaz obligātais(-ie) revidents (-i), ko revīzijas uzņēmums ir norīkojis kā galveno(-s) atbildīgo(-s) par obligātās revīzijas veikšanu grupas līmenī, un obligātais(-ie) revidents(-i), kas norīkots(-i) kā galvenais(-ie) atbildīgais(-ie) svarīgāko meitasuzņēmumu līmenī; vai

c) obligātais(-ie) revidents(-i), kas paraksta revīzijas ziņojumu.

II NODAĻA

APSTIPRINĀŠANA, TĀLĀKIZGLĪTĪBA UN SAVSTARPĒJĀ ATZĪŠANA

3. pants

Obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšana

1. Obligāto revīziju veic vienīgi obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, ko apstiprinājusi dalībvalsts, kurā veic obligāto revīziju.

2. Katra dalībvalsts norīko kompetentās iestādes, kuras ir atbildīgas par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšanu.

Kompetentās iestādes var būt profesionālās asociācijas, ja uz tām attiecas VIII nodaļā paredzētā publiskās pārraudzības sistēma.

3. Neskarot 11. pantu, dalībvalstu kompetentās iestādes par obligātajiem revidentiem drīkst apstiprināt vienīgi fiziskās personas, kuras atbilst vismaz 4. pantā un 6. līdz 10. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

4. Dalībvalstu kompetentās iestādes par revīzijas uzņēmumiem drīkst apstiprināt vienīgi uzņēmumus, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

a) fiziskajām personām, kas revīzijas uzņēmuma vārdā veic obligātās revīzijas, ir jāatbilst vismaz nosacījumiem, kas paredzēti 4. pantā un 6. līdz 12. pantā, un tām jābūt attiecīgajā dalībvalstī apstiprinātām kā obligātajiem revidentiem;

b) balsstiesību vairākumam uzņēmumā jāpieder kādā dalībvalstī apstiprinātiem revīzijas uzņēmumiem vai fiziskām personām, kas atbilst vismaz 4. pantā un 6. līdz 12. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Dalībvalstis var noteikt, ka arī šādām fiziskajām personām jābūt apstiprinātām kādā dalībvalstī. Attiecībā uz kooperatīvu un līdzīgu struktūru obligāto revīziju, kā minēts Direktīvas 86/635/EEK 45. pantā dalībvalstis var paredzēt citus īpašus noteikumus par balsstiesībām;

c) uzņēmuma administratīvās vai pārvaldības struktūras locekļu vairākumam — nepārsniedzot 75 % — ir jābūt kādā dalībvalstī apstiprinātiem revīzijas uzņēmumiem vai fiziskajām personām, kas atbilst vismaz 4. pantā un 6. līdz 12. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Dalībvalstis var noteikt, ka arī šādām fiziskajām personām jābūt apstiprinātām kādā dalībvalstī. Ja šādā struktūrā nav vairāk kā divi locekļi, vienam no šiem locekļiem ir jāatbilst vismaz šajā apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem;

d) uzņēmumam ir jāatbilst 4. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

Dalībvalstis drīkst paredzēt papildu nosacījumus vienīgi saistībā ar c) apakšpunktu. Šādi papildu nosacījumi ir samērīgi ar sasniedzamo mērķi, un tie attiecas vienīgi uz noteikti nepieciešamajiem nosacījumiem.

4. pants

Laba reputācija

Dalībvalstu kompetentās iestādes drīkst piešķirt apstiprinājumu vienīgi fiziskām personām vai uzņēmumiem ar labu reputāciju.

5. pants

Apstiprinājuma atsaukšana

1. Obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma apstiprinājumu atsauc, ja ir nopietni kompromitēta šīs personas vai uzņēmuma labā reputācija. Dalībvalstis tomēr var noteikt samērīgu papildu laiku labas reputācijas prasību izpildei.

2. Revīzijas uzņēmuma apstiprinājumu atsauc, ja vairs netiek pildīts kāds no 3. panta 4. daļas b) un c) apakšpunktā izvirzītajiem nosacījumiem. Dalībvalstis tomēr var noteikt samērīgu papildu laiku šo nosacījumu izpildei.

3. Ja obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma apstiprinājums kāda iemesla dēļ ir atsaukts, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā apstiprinājums ir atsaukts, šo faktu un atsaukšanas iemeslus dara zināmus to dalībvalstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kurās obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums arī ir apstiprināts un kuras saskaņā ar 16. panta 1. punkta c) apakšpunktu ir norādītas pirmās minētās dalībvalsts reģistrā.

6. pants

Izglītības kvalifikācijas

Neskarot 11. pantu, fizisko personu var apstiprināt obligātās revīzijas veikšanai vienīgi tad, ja attiecīgā persona ir ieguvusi pirmsuniversitātes vai līdzvērtīga līmeņa izglītību, pabeigusi teorētisko nodarbību kursu, pabeigusi praktisko apmācību un nokārtojusi attiecīgās dalībvalsts organizētu vai atzītu profesionālās kompetences pārbaudījumu universitātes gala pārbaudījumu vai līdzvērtīgā līmenī.

7. pants

Profesionālās kompetences pārbaudījums

Šīs direktīvas 6. pantā minētais profesionālās kompetences pārbaudījums apliecina nepieciešamo teorētisko zināšanu līmeni jomās, kas saistītas ar obligāto revīziju, un spēju šīs zināšanas izmantot praksē. Vismaz daļa šā pārbaudījuma ir rakstiski.

8. pants

Teorētisko zināšanu pārbaude

1. Pārbaudījumā ietvertā teorētisko zināšanu pārbaude jo īpaši aptver šādas jomas:

a) vispārējā uzskaites teorija un principi;

b) juridiskās prasības un standarti attiecībā uz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu sagatavošanu;

c) starptautiskie grāmatvedības standarti;

d) finanšu analīze;

e) izmaksu un vadības uzskaite;

f) riska pārvaldība un iekšējā kontrole;

g) revīzija un profesionālās prasmes;

h) juridiskās prasības un profesionālie standarti attiecībā uz obligāto revīziju un obligātajiem revidentiem;

i) starptautiskie revīzijas standarti;

j) profesionālā ētika un neatkarība.

2. Pārbaude aptver arī vismaz turpmāk norādītās jomas tiktāl, ciktāl tās attiecas uz revīziju:

a) uzņēmējdarbības tiesības un korporatīvā vadība;

b) tiesību akti par maksātnespēju un līdzīgām procedūrām;

c) nodokļu tiesības;

d) civiltiesības un komerctiesības;

e) sociālās nodrošināšanas tiesību akti un darba tiesības;

f) informācijas tehnoloģija un datorsistēmas;

g) uzņēmējdarbības, vispārējā un finanšu ekonomika;

h) matemātika un statistika;

i) uzņēmumu finanšu pārvaldības pamatprincipi.

3. Komisija var saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru pielāgot teorētisko zināšanu pārbaudē iekļaujamo jomu sarakstu, kas minēts 1. punktā. Pieņemot minētos īstenošanas pasākumus, Komisija ņem vērā attīstību revīzijas un revidenta profesijas jomā.

9. pants

Atbrīvojumi

1. Atkāpjoties no 7. un 8. panta, dalībvalsts var noteikt, ka personu, kura nokārtojusi universitātes vai līdzvērtīgu pārbaudījumu vai kurai ir universitātes grāds vai līdzvērtīga kvalifikācija vienā vai vairākās 8. pantā minētajās jomās, var atbrīvot no teorētisko zināšanu pārbaudes jomās, uz kurām attiecas šis grāds vai pārbaudījums.

2. Atkāpjoties no 7. panta, dalībvalsts var noteikt, ka personu, kam ir universitātes grāds vai līdzvērtīga kvalifikācija vienā vai vairākās 8. pantā minētajās jomās, var atbrīvot no pārbaudes attiecībā uz spēju viņa teorētiskas zināšanas šajās jomās izmantot praksē, ja persona ir apguvusi praktiskās apmācības kursu šajās jomās, ko apliecina valsts atzīts pārbaudījums vai diploms.

10. pants

Praktiskā apmācība

1. Lai nodrošinātu spēju teorētiskās zināšanas izmantot praksē — pārbaude, kas iekļauta pārbaudījumā — praktikantam jāpabeidz vismaz trīs gadu praktiskā apmācība, tostarp tādās jomās kā gada pārskatu, konsolidēto pārskatu vai līdzīgu finanšu pārskatu revīzija. Vismaz divām trešdaļām no šādas praktiskās apmācības jābūt pabeigtām tāda obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma vadībā, kurš ir apstiprināts kādā dalībvalstī.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visas apmācības veic personas, kuras sniedz atbilstīgas garantijas par savām spējām sniegt praktiskās apmācības.

11. pants

Ilgtermiņa praktiskās pieredzes laikā iegūtā kvalifikācija

Dalībvalsts par obligāto revidentu var apstiprināt personu, kura neatbilst 6. pantā paredzētajiem nosacījumiem, ja persona var pierādīt, ka tai ir:

a) piecpadsmit gadus ilga profesionālās darbības pieredze, kas ļāvusi iegūt pietiekamu pieredzi finanšu, tiesību un grāmatvedības jomā, un ir nokārtojusi 7. pantā minēto profesionālās kompetences pārbaudījumu; vai

b) septiņus gadus ilga profesionālās darbības pieredze minētajās jomās, un papildus ir pabeigusi 10. pantā minēto praktisko apmācību un nokārtojusi 7. pantā minēto profesionālās kompetences pārbaudījumu.

12. pants

Praktiskās apmācības un teorētisko nodarbību apvienojums

1. Dalībvalstis var noteikt, ka 8. pantā minēto jomu teorētisko nodarbību periodus ieskaita 11. pantā minētajos profesionālās darbības periodos, ja šādas nodarbības apliecina valsts atzīts pārbaudījums. Šīm nodarbībām jābūt vismaz vienu gadu ilgām, un tās nevar samazināt profesionālās darbības periodu par vairāk nekā četriem gadiem.

2. Profesionālās darbības periods un praktiskās apmācības laiks nav īsāks par teorētisko nodarbību un 10. pantā noteiktās praktiskās apmācības kopējo ilgumu.

13. pants

Tālākizglītība

Dalībvalstis nodrošina, ka obligātajiem revidentiem jāpiedalās attiecīgās tālākizglītības programmās, lai uzturētu atbilstīgā līmenī teorētiskās zināšanas, profesionālās prasmes un vērtības, un ka par tālākizglītības prasību neievērošanu piemēro atbilstīgas sankcijas, kā minēts 30. pantā.

14. pants

Citu dalībvalstu obligāto revidentu apstiprināšana

Dalībvalstu kompetentās iestādes nosaka procedūras, lai apstiprinātu obligātos revidentus, kas apstiprināti citās dalībvalstīs. Šīs procedūras nepārsniedz prasību nokārtot kvalifikācijas atbilstības pārbaudi saskaņā ar 4. pantu Padomes Direktīvā 89/48/EEK (1988. gada 21. decembris) par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību [1] . Kvalifikācijas atbilstības pārbaude, ko veic kādā no valodām, kuras atļauj lietot attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošie valodas noteikumi, ietver vienīgi obligātā revidenta pietiekamu zināšanu pārbaudi šīs dalībvalsts normatīvo aktu jomā tiktāl, ciktāl tie attiecas uz obligātajām revīzijām.

III NODAĻA

REĢISTRĀCIJA

15. pants

Publiskais reģistrs

1. Ikviena dalībvalsts nodrošina, ka obligātos revidentus un revīzijas uzņēmumus saskaņā ar 16. un 17. pantu reģistrē publiskā reģistrā. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis drīkst nepiemērot šajā pantā un 16. pantā paredzētos noteikumus attiecībā uz informācijas izpaušanu tikai tiktāl, ciktāl tas nepieciešams, lai mazinātu būtiskus un nenovēršamus draudus kādas personas drošībai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka katrs obligātais revidents un revīzijas uzņēmums ir identificēts publiskajā reģistrā ar individuālu numuru. Reģistrācijas informāciju reģistrā glabā elektroniskā formā, un tā ir publiski pieejama elektroniski.

3. Publiskajā reģistrā ir arī to kompetento iestāžu nosaukumi un adreses, kuras ir atbildīgas par 3. pantā minēto apstiprināšanu, 29. pantā minēto kvalitātes nodrošināšanu, 30. pantā minēto izmeklēšanu un sankciju piemērošanu attiecībā uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem un 32. pantā minēto publisko pārraudzību.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskais reģistrs ir pilnībā darbotiesspējīgs ne vēlāk kā 2009. gada 29. jūnijā.

---

[1] OV L 19, 24.1.1989., 16. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/19/EK (OV L 206, 31.7.2001., 1. lpp.).

16. pants

Obligāto revidentu reģistrācija

1. Attiecībā uz obligātajiem revidentiem publiskajā reģistrā ir vismaz šāda informācija:

a) vārds, adrese un reģistrācijas numurs;

b) attiecīgā gadījumā, tā revīzijas uzņēmuma nosaukums, adrese, tīmekļa vietne un reģistrācijas numurs, kuras darbinieks ir obligātais revidents vai kurā viņš ir asociētais partneris, vai kā citādi ar to saistīts;

c) visas pārējās reģistrācijas kā obligātajam revidentam citu dalībvalstu kompetentajās iestādēs un kā revidentam trešās valstīs, tostarp reģistrācijas iestādes(-žu) nosaukums(-i) un, attiecīgā gadījumā, reģistrācijas numurs(-i).

2. Trešo valstu revidenti, kas reģistrēti saskaņā ar 45. pantu, reģistrā tiek skaidri norādīti kā tādi, nevis kā obligātie revidenti.

17. pants

Revīzijas uzņēmumu reģistrācija

1. Attiecībā uz revīzijas uzņēmumiem publiskajā reģistrā ir vismaz šāda informācija:

a) nosaukums, adrese un reģistrācijas numurs;

b) juridiskā forma;

c) kontaktinformācija, galvenā kontaktpersona un, attiecīgos gadījumos, tīmekļa vietne;

d) visu dalībvalstī esošo biroju adreses;

e) visu to obligāto revidentu vārdi un reģistrācijas numuri, kuri nodarbināti revīzijas uzņēmumā vai ir tā asociētie partneri, vai kā citādi saistīti ar šo uzņēmumu;

f) visu īpašnieku un akcionāru vārdi un biroju adreses;

g) visu administratīvās vai pārvaldības struktūras locekļu vārdi un biroju adreses;

h) attiecīgos gadījumos, piederība tīklam, kā arī saraksts ar dalībnieku uzņēmumu un saistīto uzņēmumu nosaukumiem un adresēm, vai norāde uz vietu, kur šāda informācija ir publiski pieejama;

i) visas pārējās reģistrācijas kā revīzijas uzņēmumam citu dalībvalstu kompetentajās iestādēs un kā revīzijas struktūrai trešās valstīs, tostarp reģistrācijas iestādes(-žu) nosaukums(-i) un, attiecīgā gadījumā, reģistrācijas numurs(-i).

2. Trešo valstu revīzijas struktūras, kas reģistrētas saskaņā ar 45. pantu, reģistrā tiek skaidri norādītas kā tādas, nevis kā revīzijas uzņēmumi.

18. pants

Reģistrācijas informācijas atjaunināšana

Dalībvalstis nodrošina, ka obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi bez nepamatotas kavēšanās par jebkurām publiskā reģistra ziņu izmaiņām paziņo kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par publisko reģistru. Pēc paziņošanas reģistru atjaunina bez nepamatotas kavēšanās.

19. pants

Atbildība par reģistrācijas informāciju

Informāciju, ko attiecīgajām kompetentajām iestādēm sniedz saskaņā ar 16., 17. un 18. pantu, paraksta obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums. Ja kompetentā iestāde nosaka, ka informāciju dara pieejamu elektroniski, to var darīt, piemēram, izmantojot elektronisko parakstu, kā tas definēts 2. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu ([1]).

20. pants

Valoda

1. Publiskajā reģistrā ievadītā informācija ir vienā no valodām, kuras lietošana atļauta ar attiecīgajā dalībvalstī piemērojamiem valodas noteikumiem.

2. Dalībvalstis papildus var atļaut publiskajā reģistrā ievadīt informāciju jebkurā no Kopienas pārējām oficiālajām valodām. Dalībvalstis var prasīt informācijas tulkojuma apliecināšanu.

Visos gadījumos attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka reģistrā ir norādīts, vai tulkojums ir vai nav apliecināts.

IV NODAĻA

PROFESIONĀLĀ ĒTIKA, NEATKARĪBA, OBJEKTIVITĀTE, KONFIDENCIALITĀTE UN DIENESTA NOSLĒPUMS

21. pants

Profesionālā ētika

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uz visiem obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem attiecas profesionālās ētikas principi, kas ietver vismaz revidentu darbu sabiedrības interesēs, viņu godprātību un objektivitāti, profesionālo kompetenci un atbilstīgu rūpību.

([1]) OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.

2. Lai nodrošinātu uzticību revīzijas darbam un šā panta 1. punkta vienotu piemērošanu, Komisija var saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt uz principiem balstītus īstenošanas pasākumus attiecībā uz profesionālo ētiku.

22. pants

Neatkarība un objektivitāte

1. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātās revīzijas laikā obligātais revidents un/vai revīzijas uzņēmums ir neatkarīgs no revidējamās struktūras un nav saistīts ar lēmumu pieņemšanu revidējamajā struktūrā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums neveic obligāto revīziju, ja obligātajam revidentam, revīzijas uzņēmumam vai tīklam un revidējamai struktūrai ir tiešas vai netiešas finansiālas, uzņēmējdarbības, nodarbinātības vai citas attiecības, tostarp attiecībā uz tādu papildu pakalpojumu sniegšanu, kas nav revīzijas pakalpojumi, ņemot vērā kuras objektīva, saprātīga un informēta trešā persona varētu secināt, ka obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarība ir apšaubāma. Ja obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarību ietekmē tādi draudi kā pašrevīzija, personiska ieinteresētība, propaganda, pazīšanās vai uzticēšanās, vai iebaidīšana, obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam jāpiemēro drošības pasākumi šo draudu mazināšanai. Ja draudi ir nopietnāki nekā piemērotie drošības pasākumi un apdraud viņa neatkarību, obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums obligāto revīziju neveic.

Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka — ja tas attiecas uz sabiedriskas nozīmes struktūru obligātajām revīzijām vai ja tas ir lietderīgi nolūkā saglabāt obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarību — obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums neveic obligāto revīziju pašrevīzijas vai personiskās ieinteresētības gadījumos.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums revīzijas darba dokumentos norāda visus būtiskos draudus savai neatkarībai, kā arī aizsardzības pasākumus, kas tika piemēroti šo draudu novēršanai.

4. Lai nodrošinātu uzticību revīzijas darbam un šā panta 1. un 2. punkta vienotu piemērošanu, Komisija var saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt uz principiem balstītus īstenošanas pasākumus attiecībā uz:

a) 2. punktā minētajiem draudiem un aizsardzības pasākumiem;

b) situācijām, kurās 2. punktā minēto draudu nozīmība ir tāda, ka obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarība ir apdraudēta;

c) 2. punkta otrajā daļā minētajiem pašrevīzijas un personiskās ieinteresētības gadījumiem, kad var vai nevar veikt obligātās revīzijas.

23. pants

Konfidencialitāte un dienesta noslēpums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visu informāciju un dokumentus, kuriem obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam ir piekļuve obligātās revīzijas laikā, aizsargā atbilstoši noteikumi par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu.

2. Konfidencialitātes un dienesta noslēpuma noteikumi, kas attiecas uz obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem, nedrīkst kavēt šīs direktīvas noteikumu īstenošanu.

3. Ja obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu aizstāj ar citu obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu, bijušais obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums jaunajam obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam nodrošina piekļuvi visai attiecīgajai informācijai par revidējamo struktūru.

4. Uz obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu, kas vairs neveic konkrētu revīzijas darbu, un bijušo obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu attiecīgā revīzijas darba sakarā turpina attiekties 1. un 2. punkta noteikumi.

24. pants

Obligāto revidentu neatkarība un objektivitāte, veicot obligāto revīziju revīzijas uzņēmumu vārdā

Dalībvalstis nodrošina, ka revīzijas uzņēmuma īpašnieki vai akcionāri, kā arī šāda uzņēmuma administratīvo, pārvaldības un uzraudzības struktūru locekļi vai saistītie uzņēmumi nekādi neiejaucas obligātās revīzijas veikšanā, apdraudot tā obligātā revidenta neatkarību un objektivitāti, kurš veic obligāto revīziju revīzijas uzņēmuma vārdā.

25. pants

Revīzijas maksas

Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv atbilstoši noteikumi, kas nodrošina, ka obligāto revīziju maksas:

a) neietekmē vai nenosaka revidētajai struktūrai sniegtie papildu pakalpojumi;

b) nevar iespaidot nekādi nosacījumi.

V NODAĻA

REVĪZIJAS STANDARTI UN REVĪZIJAS ZIŅOJUMI

26. pants

Revīzijas standarti

1. Dalībvalstis prasa, lai obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi veic obligāto revīziju atbilstīgi starptautiskajiem revīzijas standartiem, ko pieņēmusi Komisija saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru. Dalībvalsts var piemērot savu revīzijas standartu tik ilgi, kamēr Komisija nav pieņēmusi starptautisku revīzijas standartu, kas reglamentē to pašu jomu. Pieņemtos starptautiskos revīzijas standartus pilnībā publicē visās Kopienas oficiālajās valodās *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Komisija var saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru lemt par starptautisku revīzijas standartu piemērojamību Kopienā. Komisija starptautiskus revīzijas standartus pieņem piemērošanai Kopienā vienīgi tad, ja tie:

a) ir izstrādāti atbilstošā procesā, publiskā pārraudzībā un atklāti un ir starptautiski vispāratzīti;

b) veicina gada pārskatu vai konsolidēto pārskatu augsta līmeņa ticamību un kvalitāti atbilstīgi Direktīvas 78/660/EEK 2. panta 3. punktā un Direktīvas 83/349/EEK 16. panta 3. punktā izklāstītajiem principiem; un

c) atbilst Eiropas sabiedrības interesēm.

3. Dalībvalstis var paredzēt revīzijas procedūras vai prasības papildus starptautiskajiem revīzijas standartiem vai, izņēmuma gadījumos, paredzot atkāpes no tiem, vienīgi tad, ja šādas procedūras vai prasības izriet no attiecīgās valsts specifiskām juridiskām prasībām attiecībā uz obligāto revīziju jomu. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs revīzijas procedūras vai prasības atbilst 2. punkta b) un c) apakšpunkta noteikumiem un pirms pieņemšanas dara tās zināmas Komisijai un dalībvalstīm. Izņēmuma gadījumos, kad paredz atkāpes no starptautiskiem revīzijas standartiem, dalībvalstis paziņo attiecīgās valsts tiesību aktos noteiktās specifiskās juridiskās prasības un to saglabāšanas pamatojumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm vismaz sešus mēnešus pirms to pieņemšanas šajā dalībvalstī vai, ja šādas prasības jau pastāv starptautisko revīzijas standartu pieņemšanas laikā, vēlākais, trīs mēnešos pēc attiecīgo starptautisko revīzijas standartu pieņemšanas.

4. Dalībvalstis var piemērot papildu prasības attiecībā uz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātajām revīzijām laikposmā, kas beidzas 2010. gada 29. jūnijā.

27. pants

Konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas

Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz uzņēmumu grupas konsolidēto pārskatu obligāto revīziju:

a) grupas revidents uzņemas pilnu atbildību par revīzijas ziņojumu saistībā ar konsolidētajiem pārskatiem;

b) grupas revidents veic pārbaudi un grupas revīzijas vajadzībām saglabā savus pārskata dokumentus par trešās valsts revidenta(-u), obligātā revidenta(-u), trešās valsts revīzijas struktūras(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto revīzijas darbu. Grupas revidenta saglabātajiem dokumentiem jābūt tādiem, ka attiecīgā kompetentā iestāde var atbilstīgi pārbaudīt grupas revidenta darbu;

c) ja kādas grupas daļas revīziju veic revidents(-i) vai revīzijas struktūra(-as) no trešās valsts, ar kuru nav 47. pantā minēto sadarbības pasākumu, grupas revidents ir atbildīgs par trešās valsts revidenta(-u) vai revīzijas struktūras(-u) veiktā revīzijas darba dokumentu, tostarp darba dokumentu attiecībā uz grupas revīziju, atbilstošu iesniegšanu publiskās pārraudzības iestādēm pēc to pieprasījuma. Lai nodrošinātu šādu iesniegšanu, grupas revidents saglabā šādu dokumentu kopijas vai arī vienojas ar trešās valsts revidentu(-iem) vai revīzijas struktūru(-ām) par atbilstošu un neierobežotu piekļuvi šai informācijai pēc pieprasījuma, vai arī citādi atbilstoši rīkojas. Ja juridiski vai citādi šķēršļi kavē revīzijas darba dokumentu nodošanu no trešās valsts grupas revidentam, grupas revidenta saglabātajiem dokumentiem pievieno apliecinājumu, ka revidents(-e) ir veicis atbilstošās procedūras, lai iegūtu piekļuvi revīzijas dokumentiem, un tādu šķēršļu sakarā, kas nav saistīti ar valsts tiesību aktiem, apliecinājumu par šādu šķēršļu esamību.

28. pants

Revīzijas ziņojumi

1. Revīzijas uzņēmumam veicot obligāto revīziju, revīzijas ziņojumu paraksta vismaz obligātais revidents(-i), kas minēto revīziju veic revīzijas uzņēmuma vārdā. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var noteikt, ka šo parakstu nav jāizpauž atklātībai, ja šāda izpaušana varētu nenovēršami un nopietni apdraudēt kādas personas drošību. Katrā ziņā iesaistītās(-o) personas(-u) vārds ir zināms attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

2. Neskarot Direktīvas 78/660/EEK 51.a panta 1. punktu, ja Komisija nav pieņēmusi vienotu standartu revīzijas ziņojumiem saskaņā ar šīs direktīvas 26. panta 1. punktu, tā var, nolūkā palielināt sabiedrības uzticību revīzijai, saskaņā ar šīs direktīvas 48. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt vienotu standartu revīzijas ziņojumiem attiecībā uz gada pārskatiem vai konsolidētajiem pārskatiem, kas sagatavoti saskaņā ar apstiprinātiem starptautiskiem grāmatvedības standartiem.

VI NODAĻA

KVALITĀTES NODROŠINĀŠANA

29. pants

Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka uz visiem obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem attiecas kvalitātes nodrošināšanas sistēma, kas atbilst vismaz šādiem kritērijiem:

a) kvalitātes nodrošināšanas sistēma ir veidota tā, ka tā ir neatkarīga no pārbaudāmajiem obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem un ka uz to attiecas publiskā pārraudzība, kas paredzēta VIII nodaļā;

b) kvalitātes nodrošināšanas sistēmai paredzētais finansējums ir garantēts, un obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi to nevar nepamatoti ietekmēt;

c) kvalitātes nodrošināšanas sistēmai ir paredzēti atbilstoši resursi;

d) personām, kas veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes, ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze obligāto revīziju veikšanā un finanšu pārskatu sagatavošanā kopā ar īpašu apmācību par kvalitātes nodrošināšanas pārbaudēm;

e) pārbaužu veicējus konkrētu kvalitātes nodrošināšanas pārbaužu veikšanai izraugās saskaņā ar objektīvu procedūru, kuras mērķis ir nodrošināt to, ka pārbaužu veicēju un pārbaudāmo obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu starpā nav interešu konflikta;

f) kvalitātes nodrošināšanas pārbaude, kas balstās uz atlasītu revīzijas dokumentu atbilstīgu pārbaudi, ietver novērtējumu par revīzijas uzņēmuma atbilstību attiecīgiem revīzijas standartiem un neatkarības prasībām, par izmantoto resursu apjomu un kvalitāti, par saņemtajām revīzijas maksām un iekšējo kvalitātes kontroles sistēmu;

g) par kvalitātes nodrošināšanas pārbaudi sagatavo ziņojumu, kurā iekļauti galvenie secinājumi par veikto pārbaudi;

h) kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes veic vismaz reizi sešos gados;

i) kopējos kvalitātes nodrošināšanas sistēmas rezultātus publicē ik gadu;

j) obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam pieņemamā termiņā jāievēro kvalitātes pārbaudes veicēju ieteikumi.

Ja j) apakšpunktā minētos ieteikumus neņem vērā, obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam attiecīgā gadījumā piemēro disciplināratbildību vai sankcijas, kā minēts 30. pantā.

2. Komisija var saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt īstenošanas pasākumus, lai veicinātu sabiedrības uzticību revīzijas darbam un nodrošinātu vienotu 1. punkta a), b) un e) līdz j) apakšpunkta piemērošanu.

VII NODAĻA

IZMEKLĒŠANA UN SANKCIJAS

30. pants

Izmeklēšanas un sankciju sistēmas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv efektīvas izmeklēšanas un sankciju sistēmas, lai konstatētu, labotu un novērstu obligātās revīzijas neatbilstošu veikšanu.

2. Neskarot dalībvalstu civiltiesiskās atbildības sistēmas, dalībvalstis paredz efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, ja tie obligātās revīzijas nav veikuši saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrību atbilstīgi informē par pasākumiem, kas veikti attiecībā uz obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem, un par tiem piemērotajām sankcijām. Sankcijās ietver arī iespēju atsaukt apstiprinājumu.

31. pants

Revidentu atbildība

Komisija līdz 2007. gada 1. janvārim iesniedz ziņojumu par to, kā pašreiz spēkā esošie valstu noteikumi par atbildību saistībā ar obligāto revīziju veikšanu ietekmē Eiropas kapitāla tirgus, un par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apdrošināšanas nosacījumiem, iekļaujot objektīvu analīzi par finansiālās atbildības ierobežojumiem. Komisija attiecīgā gadījumā organizē sabiedrisko apspriešanu. Ņemot vērā šo ziņojumu, Komisija, ja tā uzskata to par vajadzīgu, sniedz dalībvalstīm ieteikumus.

VIII NODAĻA

PUBLISKĀ PĀRRAUDZĪBA UN REGLAMENTĒJOŠI NOTEIKUMI STARP DALĪBVALSTĪM

32. pants

Publiskās pārraudzības principi

1. Dalībvalstis izveido efektīvu publiskās pārraudzības sistēmu attiecībā uz obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu darbu, ņemot vērā 2. līdz 7. punktā noteiktos principus.

2. Visiem obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem piemēro publisko pārraudzību.

3. Publiskās pārraudzības sistēmu vada personas, kas nav praktizējoši revidenti un kas ir kompetentas jomās, kuras saistītas ar obligāto revīziju. Dalībvalstis tomēr var atļaut nelielai daļai praktizējošu revidentu iesaistīties publiskās pārraudzības sistēmas vadībā. Personas, kas iesaistītas publiskās pārraudzības sistēmas vadībā, izraugās saskaņā ar neatkarīgu un atklātu izvirzīšanas procedūru.

4. Publiskās pārraudzības sistēmai ir jābūt galīgajai atbildībai par šādu darbību pārraudzību:

a) obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšana un reģistrācija;

b) revīzijas uzņēmumu un revīzijas profesionālās ētikas un iekšējas kvalitātes kontroles standartu pieņemšana; un

c) tālākizglītība, kvalitātes nodrošināšana un izmeklēšanas un disciplinārās sistēmas.

5. Publiskās pārraudzības sistēma ir tiesīga, vajadzības gadījumā, veikt izmeklēšanu attiecībā uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem un atbilstīgi rīkoties.

6. Publiskās pārraudzības sistēma ir pārskatāma. Tas ietver ikgadējo darba programmu un darbības pārskatu publicēšanu.

7. Publiskās pārraudzības sistēma ir atbilstīgi finansēta. Publiskās pārraudzības sistēmai paredzētais finansējums ir garantēts, un obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi to nevar nepamatoti ietekmēt.

33. pants

Publiskās pārraudzības sistēmu sadarbība Kopienas līmenī

Dalībvalstis nodrošina, ka noteikumi, kas reglamentē publiskās pārraudzības sistēmas, ļauj īstenot efektīvu sadarbību Kopienas līmenī attiecībā uz dalībvalstu pārraudzības darbībām. Šai nolūkā katra dalībvalsts nosaka vienu struktūru, kas ir tieši atbildīga par šīs sadarbības nodrošināšanu.

34. pants

Dalībvalstu reglamentējošo noteikumu savstarpēja atzīšana

1. Dalībvalstu reglamentējošajos noteikumos ievēro mītnes valsts reglamentācijas un tās dalībvalsts pārraudzības principu, kurā obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ir apstiprināts un kurā ir revidējamās struktūras juridiskā adrese.

2. Attiecībā uz konsolidēto pārskatu obligāto revīziju dalībvalsts, kas prasa veikt konsolidēto pārskatu revīziju, nedrīkst obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, kas veic obligāto revīziju citā dalībvalstī reģistrētam meitasuzņēmumam, piemērot papildu prasības obligātās revīzijas veikšanā attiecībā uz reģistrāciju, kvalitātes nodrošināšanas pārbaudi, revīzijas standartiem un profesionālo ētiku un neatkarību.

3. Attiecībā uz uzņēmumu, kura vērtspapīrus tirgo regulētā tirgū dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir šā uzņēmuma juridiskā adrese, dalībvalsts, kurā vērtspapīrus tirgo, nedrīkst obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, kas veic attiecīgā uzņēmuma gada pārskatu vai konsolidēto pārskatu obligāto revīziju, piemērot papildu prasības obligātās revīzijas veikšanā attiecībā uz reģistrāciju, kvalitātes nodrošināšanas pārbaudi, revīzijas standartiem un profesionālo ētiku un neatkarību.

35. pants

Kompetento iestāžu norīkošana

1. Dalībvalstis norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes šajā direktīvā paredzēto pienākumu veikšanai. Dalībvalstis paziņo Komisijai par norīkotajām iestādēm.

2. Kompetento iestāžu darbību organizē tā, lai izvairītos no interešu konfliktiem.

36. pants

Dienesta noslēpums un dalībvalstu sadarbība reglamentācijas jomā

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par apstiprināšanu, reģistrāciju, kvalitātes nodrošināšanu, kontroli un disciplīnu, vajadzības gadījumā sadarbojas, lai veiktu šajā direktīvā paredzētos attiecīgos pienākumus. Dalībvalsts kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par apstiprināšanu, reģistrāciju, kvalitātes nodrošināšanu, kontroli un disciplīnu, sniedz palīdzību kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs. Kompetentās iestādes jo īpaši apmainās ar informāciju un sadarbojas izmeklēšanas darbībās, kas saistītas ar obligāto revīziju veikšanu.

2. Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums attiecas uz visām personām, kuras ir vai ir bijušas kompetento iestāžu darbinieki. Informāciju, uz ko attiecas dienesta noslēpums, nedrīkst izpaust nevienai citai personai vai iestādei, izņemot gadījumus, kad to paredz attiecīgās dalībvalsts normatīvie vai administratīvie akti.

3. Šā panta 2. punkts neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidenciālu informāciju. Uz šādi sniegtu informāciju attiecas dienesta noslēpuma pienākums, ko piemēro kompetento iestāžu darbiniekiem un bijušajiem darbiniekiem.

4. Kompetentās iestādes pēc pieprasījuma un bez liekas vilcināšanās sniedz visu pieprasīto informāciju 1. punktā minētajām vajadzībām. Kompetentās iestādes, saņemot šādu pieprasījumu, attiecīgā gadījumā bez liekas vilcināšanās veic vajadzīgos pasākumus, lai savāktu pieprasīto informāciju. Uz šādi sniegtu informāciju attiecas dienesta noslēpuma pienākums, ko piemēro to kompetento iestāžu darbiniekiem un bijušajiem darbiniekiem, kurās informācija saņemta.

Ja pieprasījuma saņēmēja kompetentā iestāde nevar bez liekas kavēšanās sniegt pieprasīto informāciju, tā informē pieprasījuma iesniedzēju kompetento iestādi par iemesliem.

Kompetentās iestādes var atteikties izpildīt informācijas pieprasījumu, ja:

a) informācijas nodošana varētu nelabvēlīgi ietekmēt pieprasījuma saņēmējas valsts suverenitāti, drošību vai sabiedrisko kārtību, vai būt pretrunā ar valsts drošības noteikumiem; vai

b) pieprasījuma saņēmējas valsts iestādēs jau ir sākta tiesvedība par tām pašām darbībām attiecībā uz tiem pašiem obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem; vai

c) pieprasījuma saņēmējas valsts kompetentās iestādes par tām pašām darbībām jau ir pieņēmušas galīgo spriedumu attiecībā uz tiem pašiem obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem.

Neskarot pienākumus, kas uz tām attiecas tiesvedības sakarā, kompetentās iestādes, kuras saņem informāciju atbilstoši 1. punktam, šo informāciju var izmantot tikai savu pienākumu veikšanai saskaņā ar šīs direktīvas darbības jomu un saistībā ar administratīvo procesu vai tiesvedību, kas ir tieši saistīta ar šo pienākumu izpildi.

5. Ja kompetentā iestāde secina, ka citas dalībvalsts teritorijā tiek vai ir veiktas darbības, kas ir pretrunā ar šo direktīvu, tā par šo secinājumu pēc iespējas konkrēti informē attiecīgās otras dalībvalsts kompetento iestādi. Šīs otras dalībvalsts kompetentā iestāde veic atbilstīgus pasākumus. Tā informāciju sniegušajai kompetentajai iestādei paziņo šo pasākumu iznākumu un, cik vien iespējams, informē to par būtiskiem faktiem izmeklēšanas gaitā.

6. Vienas dalībvalsts kompetentā iestāde var arī pieprasīt, lai izmeklēšanu citas dalībvalsts teritorijā veic šīs citas dalībvalsts kompetentā iestāde.

Tā var arī pieprasīt, lai daļai tās personāla ļauj līdz ar minētās citas dalībvalsts kompetentās iestādes personālu piedalīties izmeklēšanas gaitā.

Izmeklēšanu visā tās gaitā uzrauga dalībvalsts, kuras teritorijā izmeklēšanu veic.

Kompetentās iestādes var atteikties izpildīt pieprasījumu veikt izmeklēšanu, kā paredzēts šā punkta pirmajā daļā, vai pieprasījumu ļaut citas dalībvalsts kompetentās iestādes personālam piedalīties to veiktā izmeklēšanā, kā paredzēts šā punkta otrajā daļā, ja:

a) šāda izmeklēšana varētu nelabvēlīgi ietekmēt pieprasījuma saņēmējas valsts suverenitāti, drošību vai sabiedrisko kārtību; vai

b) pieprasījuma saņēmējas valsts iestādēs jau ir sākta tiesvedība par tām pašām darbībām attiecībā uz tām pašām personām; vai

c) pieprasījuma saņēmējas valsts kompetentās iestādes par tām pašām darbībām jau ir pieņēmušas galīgo spriedumu attiecībā uz tām pašām personām.

7. Komisija var saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt īstenošanas pasākumus, lai sekmētu kompetento iestāžu sadarbību attiecībā uz informācijas apmaiņas procedūrām un pārrobežu izmeklēšanas kārtību, kā paredzēts šā panta 2. līdz 4. punktā.

IX NODAĻA

IECELŠANA UN ATSTĀDINĀŠANA

37. pants

Obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu iecelšana

1. Obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu ieceļ revidējamās struktūras akcionāru vai dalībnieku pilnsapulce.

2. Dalībvalstis drīkst pieļaut alternatīvas sistēmas vai kārtību attiecībā uz obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iecelšanu, ja vien šādas sistēmas vai kārtība ir izstrādāta tā, lai nodrošinātu obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarību no revidējamās struktūras administratīvās struktūras izpildvaras locekļiem vai pārvaldības struktūras locekļiem.

38. pants

Obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu atstādināšana un atkāpšanās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātos revidentus vai revīzijas uzņēmumus var atstādināt vienīgi tad, ja tam ir pamatoti iemesli. Viedokļu atšķirības par grāmatvedības metodēm vai revīzijas procedūrām nav pamatoti atstādināšanas iemesli.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka revidējamā struktūra un obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums informē iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par publisko pārraudzību, par obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma atstādināšanu vai atkāpšanos iecelšanas termiņā, un sniedz atbilstīgu skaidrojumu par atstādināšanas vai atkāpšanās iemesliem.

X NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ SABIEDRISKAS NOZĪMES STRUKTŪRU OBLIGĀTAJĀM REVĪZIJĀM

39. pants

Piemērošana sabiedriskas nozīmes struktūrām, kas nav emitējušas pārvedamus vērtspapīrus, kuri ir tirgojami regulētā tirgū

Dalībvalstis var nepiemērot vienu vai vairākas šajā nodaļā paredzētās prasības sabiedriskas nozīmes struktūrām, kuras nav emitējušas pārvedamus vērtspapīrus, kas ir tirgojami regulētā tirgū, kā tas definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā, un to obligātajam revidentam(-iem) vai revīzijas uzņēmumam(-iem).

40. pants

Atklātības ziņojums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi, kas veic obligāto revīziju(-as) sabiedriskas nozīmes struktūrās, trīs mēnešus pēc katra finanšu gada beigām publicē savās tīmekļa vietnēs ikgadējos atklātības ziņojumus, kuros iekļauta vismaz šāda informācija:

a) juridiskās uzbūves un īpašumtiesību apraksts;

b) ja revīzijas uzņēmums ir uzņēmumu tīkla daļa, šā tīkla apraksts un tā juridiskā un uzbūves reglamentācija;

c) revīzijas uzņēmuma vadības struktūras apraksts;

d) revīzijas uzņēmuma iekšējās kvalitātes kontroles sistēmas apraksts un administratīvas vai pārvaldības struktūras paziņojums par tās darbības efektivitāti;

e) norāde par to, kad pēdējo reizi veikta 29. pantā minētā kvalitātes nodrošināšanas pārbaude;

f) to sabiedriskas nozīmes struktūru saraksts, kurās revīzijas uzņēmums iepriekšējā finanšu gadā veicis obligātās revīzijas;

g) paziņojums par revīzijas uzņēmuma neatkarības nodrošināšanas praksi, kurā apliecināts arī tas, ka ir veikta iekšējā pārbaude par atbilstību neatkarības nodrošināšanas principiem;

h) paziņojums par revīzijas uzņēmuma politiku attiecībā uz obligāto revidentu 13. pantā minēto tālākizglītību;

i) informācija par finansēm, kas liecina par uzņēmuma nozīmību, piemēram, kopējais apgrozījums, kas sadalīts atbilstoši maksām par gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligāto revīziju un maksām par citiem nodrošinājuma pakalpojumiem, konsultācijām nodokļu jautājumos un citiem ar revīziju nesaistītiem pakalpojumiem;

j) informācija par partneru atalgojuma pamatu.

Dalībvalstis var izņēmuma gadījumos nepiemērot f) apakšpunktā paredzēto prasību tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs, lai mazinātu nenovēršamus un būtiskus draudus kādas personas drošībai.

2. Atklātības ziņojumus atkarībā no apstākļiem paraksta obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums. To, piemēram, var darīt, izmantojot elektronisko parakstu, kā tas definēts Direktīvas 1999/93/EK 2. panta 1. punktā.

41. pants

Revīzijas komiteja

1. Ikvienā sabiedriskas nozīmes struktūrā ir revīzijas komiteja. Dalībvalsts nosaka, vai revīzijas komitejās jābūt pārvaldības struktūras locekļiem, kas nav izpildvaras locekļi, un/vai uzraudzības struktūras locekļiem, un/vai locekļiem, ko ieceļ revidējamās struktūras akcionāru vai dalībnieku pilnsapulce. Vismaz viens revīzijas komitejas loceklis ir neatkarīgs un ar zināšanām grāmatvedībā un/vai revīzijā.

Dalībvalstis var atļaut, ka sabiedriskas nozīmes struktūrās, kas atbilst Direktīvas 2003/71/EK [1] 2. panta 1. punkta f) apakšpunkta kritērijiem, revīzijas komitejai piešķirtās pilnvaras īsteno administratīvā vai uzraudzības struktūra, ar nosacījumu, ka tad, ja šādas struktūras priekšsēdētājs ir izpildvaras loceklis, viņš nepilda revīzijas komitejas priekšsēdētāja pienākumus.

2. Neskarot administratīvās, pārvaldības vai uzraudzības struktūras locekļu atbildību vai citu to locekļu atbildību, kurus iecēlusi revidējamās struktūras akcionāru vai dalībnieku pilnsapulce, revīzijas komiteja, cita starpā, veic šādas funkcijas:

a) uzrauga finanšu pārskatu sagatavošanas procesu;

b) uzrauga uzņēmuma iekšējās kontroles, vajadzības gadījumā iekšējās revīzijas un riska pārvaldības sistēmas efektivitāti;

c) uzrauga gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligāto revīziju;

d) pārbauda un uzrauga obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarību un jo īpaši papildu pakalpojumu sniegšanu revidējamai struktūrai;

3. Sabiedriskas nozīmes struktūrā administratīvās struktūras vai uzraudzības padomes ierosinājums iecelt obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu pamatojas uz revīzijas komitejas ieteikumu.

4. Obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam ir jāziņo revīzijas komitejai par obligātajā revīzijā konstatētajiem svarīgākajiem jautājumiem, jo īpaši par iekšējās kontroles būtiskām nepilnībām saistībā ar finanšu pārskatu sagatavošanas procesu.

5. Dalībvalstis var atļaut vai nolemt, ka 1. līdz 4. punkta noteikumi neattiecas uz sabiedriskas nozīmes struktūrām, kurās ir revīzijas komitejai līdzīga struktūra, kas izveidota un darbojas saskaņā ar tajā dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem, kurā revidējamā struktūra ir reģistrēta. Šādā gadījumā šī sabiedriskās nozīmes struktūra dara zināmu, kura tās struktūra veic šīs funkcijas un kā tā ir veidota.

6. Dalībvalstis var paredzēt atkāpi no pienākuma izveidot revīzijas komiteju:

a) ikvienā sabiedriskas nozīmes struktūrā, kas ir meitasuzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. panta nozīmē, ja struktūra grupas līmenī atbilst 1. līdz 4. punkta prasībām;

b) ikvienā sabiedriskas nozīmes struktūrā, kas ir kolektīvu ieguldījumu uzņēmums, kā tas definēts Direktīvas 85/611/EEK 1. panta 2. punktā. Dalībvalstis var arī atbrīvot no šā pienākuma sabiedriskas nozīmes struktūras, kuru vienīgais mērķis ir publiski iegūta kapitāla kolektīva ieguldīšana, kuras darbojas pēc riska sadalīšanas principa un necenšas iegūt juridisku vai vadības kontroli pār savu pamatieguldījumu veicējiem, ja vien šos kolektīvo ieguldījumu uzņēmumus ir apstiprinājušas un pārrauga kompetentās iestādes un ja tiem ir depozitārs, kurš veic funkcijas, kas līdzvērtīgas Direktīvā 85/611/EEK noteiktajām funkcijām;

c) ikvienā sabiedriskas nozīmes struktūrā, kuras vienīgā uzņēmējdarbība ir tādu uz aktīviem balstītu vērtspapīru emisija, kā tie definēti 2. panta 5. punktā Komisijas Regulā (EK) Nr. 809/2004 [2]. Šādos gadījumos dalībvalsts prasa attiecīgajai revidējamai struktūrai atklāti izskaidrot iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka tai nav jāizveido revīzijas komiteja vai ka kāda administratīva vai uzraudzības iestāde nav jāpilnvaro veikt šajā struktūrā revīzijas komitejas funkcijas;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību (OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.).

[2] OV L 149, 30.4.2004., 1. lpp.

d) ikvienā kredītiestādē Direktīvas 2000/12/EK 1. panta 1. punkta nozīmē, kuras akcijas nav tirgojamas nevienas dalībvalsts regulētā tirgū, kā tas definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā, un kura pastāvīgi vai atkārtoti ir emitējusi vienīgi parāda vērtspapīrus, ar nosacījumu, ka visu šādu parāda vērtspapīru kopējā nominālvērtība ir mazāka par EUR 100 000 000 un ka attiecīgā kredītiestāde nav publicējusi prospektu saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK.

42. pants

Neatkarība

1. Papildus 22. un 24. pantā izklāstītajiem noteikumiem dalībvalstis nodrošina, ka obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi, kas veic obligāto revīziju sabiedriskas nozīmes struktūrā:

a) katru gadu revīzijas komitejai rakstiski apstiprina savu neatkarību no revidējamās sabiedriskas nozīmes struktūras;

b) katru gadu revīzijas komitejai ziņo par jebkādiem papildu pakalpojumiem, kas sniegti revidējamajai struktūrai; un

c) apspriež ar revīzijas komiteju draudus, kas vērsti pret obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarību, kā arī drošības pasākumus, kas veikti, lai šos draudus novērstu, kā to dokumentējis obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saskaņā ar 22. panta 3. punktu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka galvenie revīzijas partneri, kas ir atbildīgi par obligātās revīzijas veikšanu, rotācijas kārtībā maina revīzijas uzdevumu pēc, ilgākais, septiņiem gadiem no iecelšanas datuma, un ka viņiem ir atļauts atkal piedalīties revidētās struktūras revīzijā pēc, ātrākais, diviem gadiem.

3. Obligātais revidents vai galvenais revīzijas partneris, kas veic obligāto revīziju revīzijas uzņēmuma vārdā, nedrīkst ieņemt svarīgu pārvaldības amatu revidējamā struktūrā, pirms nav pagājuši vismaz divi gadi kopš viņa kā obligāta revidenta vai galvenā revīzijas partnera atkāpšanās no darba revīzijā.

43. pants

Kvalitātes nodrošināšana

Attiecībā uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, kas veic sabiedriskas nozīmes struktūru obligātās revīzijas, 29. pantā minēto kvalitātes nodrošināšanas pārbaudi veic vismaz reizi trīs gados.

XI NODAĻA

STARPTAUTISKIE ASPEKTI

44. pants

Trešo valstu revidentu apstiprināšana

1. Ja tas notiek savstarpīgi, dalībvalsts kompetentās iestādes var par obligāto revidentu apstiprināt trešās valsts revidentu, ja attiecīgā persona ir sniegusi pierādījumus par atbilstību prasībām, kas līdzvērtīgas 4. un 6. līdz 13. pantā noteiktajām prasībām.

2. Dalībvalsts kompetentās iestādes pirms apstiprinājuma piešķiršanas trešās valsts revidentam, kurš atbilst 1. punkta prasībām, piemēro 14. pantā paredzētās prasības.

45. pants

Trešo valstu revidentu un revīzijas struktūru reģistrācija un pārraudzība

1. Dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar 15. līdz 17. pantu reģistrē ikvienu trešās valsts revidentu un revīzijas struktūru, kas iesniedz revīzijas ziņojumu par tāda uzņēmuma gada pārskatiem vai konsolidētajiem pārskatiem, kurš reģistrēts ārpus Kopienas un kura pārvedamie vērtspapīri ir tirgojami attiecīgās dalībvalsts regulētā tirgū, kā tas definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā, izņemot gadījumus, kad uzņēmums emitē vienīgi parāda vērtspapīrus, kuri ir tirgojami kādas dalībvalsts regulētā tirgū, kā noteikts Direktīvas 2004/109/EK ([1]) 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 vai, ja parāda vērtspapīrus denominē citā valūtā, kuru nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 50 000.

2. Piemēro 18. un 19. pantu.

3. Reģistrētajiem trešo valstu revidentiem un revīzijas struktūrām dalībvalstis piemēro savas pārraudzības sistēmas, kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, izmeklēšanas un sankciju sistēmas. Dalībvalsts var reģistrētam trešās valsts revidentam vai revīzijas struktūrai nepiemērot savu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, ja kādas citas dalībvalsts vai trešās valsts kvalitātes nodrošināšanas sistēma, kas atzīta par līdzvērtīgu saskaņā ar 46. pantu, pēdējos trīs gados ir veikusi attiecīgā trešās valsts revidenta vai revīzijas struktūras kvalitātes pārbaudi.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

4. Neskarot 46. pantu, revīzijas ziņojumiem par 1. punktā minētajiem gada pārskatiem vai konsolidētajiem pārskatiem, ko sagatavojuši trešo valstu revidenti vai revīzijas struktūras, kuras nav reģistrētas attiecīgajā dalībvalstī, nav likumīga spēka šajā dalībvalstī.

5. Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts revīzijas struktūru vienīgi tad, ja:

a) tā atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 3. panta 3. punktā paredzētajām prasībām;

b) trešās valsts revīzijas struktūras administratīvās vai pārvaldības struktūras locekļu vairākums atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. pantā paredzētajām prasībām;

c) trešās valsts revidents, kas veic revīziju trešās valsts revīzijas struktūras vārdā, atbilst prasībām, kas līdzvērtīgas 4. līdz 10. punktā paredzētajām prasībām;

d) 1. punktā minētās gada pārskatu vai konsolidēto pārskatu revīzijas veic saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, kā minēts 26. pantā, kā arī saskaņā ar 22., 24. un 25. pantā noteiktajām prasībām vai līdzvērtīgiem standartiem un prasībām;

e) tā publicē savā tīmekļa vietnē atklātības ziņojumu, kurā ietverta 40. pantā minētā informācija, vai arī izpilda līdzvērtīgas informācijas sniegšanas prasības.

6. Lai nodrošinātu vienotu 5. punkta d) apakšpunkta piemērošanu, tajā minēto līdzvērtību novērtē Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, un Komisija par to lemj saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru. Ja no Komisijas nav saņemts šāds lēmums, dalībvalstis var novērtēt 5. punkta d) apakšpunktā minēto līdzvērtību, kamēr par to nav pieņēmusi lēmumu Komisija.

46. pants

Atkāpes līdzvērtīgu prasību gadījumā

1. Dalībvalstis var, pamatojoties uz savstarpīgumu, nepiemērot vai pārveidot 45. panta 1. un 3. punktā paredzētās prasības vienīgi tad, ja uz trešās valsts revīzijas struktūrām vai trešās valsts revidentiem šajā trešā valstī attiecas publiskās pārraudzības, kvalitātes nodrošināšanas, izmeklēšanas un sankciju sistēmas, kas atbilst prasībām, kuras līdzvērtīgas 29., 30. un 32. pantā noteiktajām prasībām.

2. Lai nodrošinātu vienotu 1. punkta piemērošanu, minētajā punktā minēto līdzvērtību novērtē Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, un Komisija par to lemj saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru. Dalībvalstis var novērtēt 1. punktā minēto līdzvērtību vai paļauties uz citu dalībvalstu vērtējumiem, kamēr Komisija nav pieņēmusi nekādu lēmumu. Ja Komisija nolemj, ka 1. punktā minētā līdzvērtības prasība nav ievērota, tā var atļaut attiecīgajiem revidentiem un revīzijas struktūrām atbilstošā pārejas periodā turpināt veikt revīziju saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts prasībām.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai:

a) savus 2. punktā minētos līdzvērtības novērtējumus; un

b) pamatojoties uz 1. punktu, galvenos elementus to sadarbībai ar trešo valstu publiskās pārraudzības, kvalitātes nodrošināšanas, izmeklēšanas un sankciju sistēmām.

47. pants

Sadarbība ar trešo valstu kompetentajām iestādēm

1. Dalībvalstis var atļaut nodot trešās valsts kompetentajām iestādēm revīzijas darba dokumentus vai citus dokumentus, kas ir to obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu rīcībā, ja:

a) šie revīzijas darba dokumenti vai citi dokumenti attiecas uz tādu uzņēmumu revīziju, kas attiecīgajā trešā valstī ir emitējuši vērtspapīrus vai kas ir daļa no grupas, kura attiecīgajā trešā valstī sagatavo obligātos konsolidētos pārskatus;

b) šādu nodošanu veic ar attiecīgās valsts kompetento iestāžu starpniecību, kuras tos nodod minētās trešās valsts kompetentajām iestādēm un pēc to pieprasījuma;

c) attiecīgās trešās valsts kompetentās iestādes atbilst prasībām, kas saskaņā ar 3. punktu ir atzītas par atbilstošām;

d) attiecīgās kompetentās iestādes ir vienojušās par pasākumiem sadarbībai uz savstarpīguma pamata;

e) personas datu nodošana trešai valstij notiek saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK IV nodaļu.

2. Sadarbības pasākumi, kas minēti 1. punkta d) apakšpunktā, nodrošina, ka:

a) kompetentās iestādes sniedz revīzijas darba dokumentu un citu dokumentu pieprasījuma pamatojumu;

b) uz personām, kas ir vai ir bijušas tās trešās valsts kompetento iestāžu darbinieki, kuras saņem attiecīgo informāciju, attiecas dienesta noslēpuma pienākums;

c) attiecīgās trešās valsts kompetentās iestādes drīkst izmantot revīzijas darba dokumentus un citus dokumentus tikai to savu publiskās pārraudzības, kvalitātes nodrošināšanas un izmeklēšanas darbību veikšanai, kas atbilst prasībām, kuras līdzvērtīgas 29., 30. un 32. pantā noteiktajām prasībām;

d) var noraidīt trešās valsts kompetentās iestādes pieprasījumu sniegt obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu rīcībā esošus revīzijas darba dokumentus vai citus dokumentus, ja:

— šo darba dokumentu vai citu dokumentu sniegšana var nelabvēlīgi ietekmēt Kopienas vai attiecīgās dalībvalsts suverenitāti, drošību vai sabiedrisko kartību; vai

— pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādēs jau ir sākta tiesvedība par tām pašām darbībām attiecībā uz tām pašām personām.

3. Par atbilstību, kas minēta 1. punkta c) apakšpunktā, lemj Komisija saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru, lai veicinātu kompetento iestāžu sadarbību. Atbilstības novērtējumu veic sadarbībā ar dalībvalstīm, un tā pamatā ir 36. panta prasības vai pēc būtības līdzvērtīgi darbības rezultāti. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Komisijas lēmumam.

4. Izņēmuma gadījumos un atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var ļaut to apstiprinātiem obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem nodot revīzijas darba dokumentus un citus dokumentus tieši trešās valsts kompetentajām iestādēm, ja:

a) šīs trešās valsts kompetentās iestādes ir sākušas izmeklēšanu;

b) šāda dokumentu nodošana nav pretrunā ar pienākumiem, kas obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem jāievēro attiecībā uz revīzijas darba dokumentu un citu dokumentu nodošanu savas valsts kompetentajai iestādei;

c) ir pasākumi sadarbībai ar attiecīgās trešās valsts kompetentajām iestādēm, saskaņā ar kuriem dalībvalsts kompetentās iestādes, pamatojoties uz savstarpīgumu, var tieši piekļūt šīs trešās valsts revīzijas struktūru revīzijas darba dokumentiem un citiem dokumentiem;

d) pieprasījuma iesniedzēja trešās valsts kompetentā iestāde iepriekš informē attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi par obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu, uz ko attiecas tiešais informācijas pieprasījums, norādot iemeslus;

e) ir ievēroti 2. punktā minētie nosacījumi.

5. Komisija var saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto procedūru precizēt 4. punktā minētos izņēmuma gadījumus, lai veicinātu kompetento iestāžu sadarbību un nodrošinātu vienotu attiecīgā punkta piemērošanu.

6. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus 1. un 4. punktā minētos sadarbības pasākumus.

XII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

48. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja (turpmāk "Komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ievērojot tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

4. Neskarot jau pieņemtos īstenošanas pasākumus un to neattiecinot uz 26. panta noteikumiem, kad ir pagājuši divi gadi pēc šīs direktīvas pieņemšanas un, vēlākais, 2008. gada 1. aprīlī, saskaņā ar 2. punktu aptur to šīs direktīvas noteikumu piemērošanu, kuros paredzēts pieņemt tehniskos noteikumus, grozījumus un lēmumus. Eiropas Parlaments un Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru atjaunot attiecīgos noteikumus, un šajā nolūkā abas iestādes tos pārskata pirms iepriekšminētā termiņa beigām vai pirms iepriekšminētā datuma.

49. pants

Direktīvas 78/660/EEK un Direktīvas 83/349/EEK grozījumi

1. Ar šo Direktīvu 78/660/EEK groza šādi:

a) 43. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

15) "atsevišķi norādītas kopējās maksas par attiecīgo finanšu gadu, kuras obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saņēmis par gada pārskatu obligāto revīziju, kopējās maksas, kuras saņemtas par citiem nodrošinājuma pakalpojumiem, kopējās maksas, kuras saņemtas par nodokļu konsultāciju pakalpojumiem, un kopējās maksas, kuras saņemtas par citiem ar revīziju nesaistītiem pakalpojumiem.

Dalībvalstis var paredzēt, ka šī prasība neattiecas uz uzņēmumiem, kas ir iekļauti konsolidētajos pārskatos, kuri jāsagatavo saskaņā ar Direktīvas 83/349/EEK 1. pantu, ja šāda informācija ir sniegta šo konsolidēto pārskatu pielikumā.";

b) 44. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

1. "Dalībvalstis var ļaut 11. pantā minētajiem uzņēmumiem sagatavot saīsinātu pārskatu pielikumu, nesniedzot 43. panta 1. punkta 5) līdz 12) apakšpunktā, 14) apakšpunkta a) punktā un 15) apakšpunktā paredzēto informāciju. Tomēr pielikumā ir jānorāda 43. panta 1. punkta 6) apakšpunktā paredzētā informācija par visiem attiecīgajiem posteņiem kopā.";

c) 45. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

2. "Šā panta 1. punkta b) apakšpunkts attiecas arī uz 43. panta 1. punkta 8) apakšpunktā paredzēto informāciju.

Dalībvalstis var atļaut 27. pantā minētajiem uzņēmumiem nesniegt 43. panta 1. punkta 8) apakšpunktā paredzēto informāciju. Dalībvalstis var arī atļaut 27. pantā minētajiem uzņēmumiem nesniegt 43. panta 1. punkta 15) apakšpunktā paredzēto informāciju, ja šādu informāciju sniedz publiskās pārraudzības sistēmai, kura minēta 32. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK (2006 gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas (*), pēc šādas pārraudzības sistēmas pieprasījuma."

(*) OV L …, 9.6.2006., 87. lpp.

2. Direktīvas 83/349/EEK 34. pantam pievieno šādu punktu:

16) "atsevišķi norādītas kopējās maksas par attiecīgo finanšu gadu, kuras obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saņēmis par konsolidēto pārskatu obligāto revīziju, kopējās maksas, kuras saņemtas par citiem nodrošinājuma pakalpojumiem, kopējās maksas, kuras saņemtas par nodokļu konsultāciju pakalpojumiem, un kopējās maksas, kuras saņemtas par citiem ar revīziju nesaistītiem pakalpojumiem.".

50. pants

Direktīvas 84/253/EEK atcelšana

No 2006. gada 29. jūnija Direktīva 84/253/EEK tiek atcelta. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

51. pants

Pārejas noteikums

Obligātos revidentus un revīzijas uzņēmumus, ko dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu 84/253/EEK apstiprinājušas pirms šīs direktīvas 53. panta 1. punktā minēto noteikumu stāšanās spēkā, uzskata par apstiprinātiem saskaņā ar šo direktīvu.

52. pants

Obligātā saskaņošana

Dalībvalstis, kas prasa veikt obligāto revīziju, drīkst piemērot stingrākas prasības, ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi.

53. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2008. gada 29. jūnijam pieņem un publicē noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to nekavējoties paziņo Komisijai.

2. Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos savu svarīgāko tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

54. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

55. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 17. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
J. BORRELL FONTELLES	H. WINKLER